

synes jeg faktisk er en meget lidt kollegial holdning at have til beskæftigelsesministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Regeringen er et kollegium, og vi har en beskæftigelsesminister, der er meget loyal og har ført synspunkterne frem. Uanset hvad det er for et ressortområde, har ressortministrene ansvar for deres eget område, også for de lovforslag, der fremsættes, men hele regeringen har det overordnede ansvar. Det er et kollegium, og vi forventer selvfølgelig, at alle ministre lever op til det, som kollegiet beslutter i fællesskab.

De her beslutninger er truffet i fællesskab i regeringen, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at en minister fører det ud som lov, i og med at ministeren jo selv er en del af kollegiet.

Ole Sohn (SF):

Nu har vi gennem den sidste halve time fået at vide, at regeringen har fremsat et forslag, og at det var uheldigt, at man for sent opdagede den kritik, der har lydt i månedsvi; den registrerede man først, da man havde gennemført forslaget. Finansministeren står alligevel her og påstår, at det er et fantastisk forslag, det er et fair forslag, det er retfærdigt, det er solidarisk osv.

Så er spørgsmålet: Hvis det nu er fair, hvis det nu er retfærdigt, hvorfor trækker regeringen så forslaget? Hvis statsministeren havde været her, er jeg helt sikker på, at han ville have hvisket til finansministeren: Stop denne vaklen i geledderne, der er tale om værdislaphed, hvis ikke man står ved sine holdninger.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg ved ikke, hvad statsministeren tænker eller siger i øjeblikket i Mexico, men jeg vil sige, at det, jeg før sagde, var om finansloven. Jeg sagde, at jeg er glad for finansloven, jeg synes, den er virkelig god.

Det er klart, at havde vi vendt det hele på hovedet og startet med kritikken, som den endte med at blive, så havde vi ikke fremsat lovforslaget, det er klart. Der er ikke noget mærkeligt i, at en regering lægger lovforslag frem, der bliver kritiseret, det er faktisk set før, ikke bare omkring finansloven, men det er næsten en daglig foreteelse. Så det er noget, man lever med som regering.

Det afgørende her er at konstatere, at bredden i kritikken er af et sådant omfang, at vi er nødt til at komme med den erkendelse, at forslaget altså rammer bredere end det, regeringen over-

hovedet har tilsigtet. Det rammer også på områder, der ikke har været tilsigtet, og derfor trækker vi det tilbage. Jeg er glad for, at vi har en regering, der siger det og trækker det tilbage.

Ole Sohn (SF):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor finansministeren bliver ved med at sige, at der er kommet nye oplysninger frem. Hvilke nye oplysninger er kommet frem, som finansministeren ikke kendte til for 1 dag siden, for 2 dage siden, for 1 uge eller for 1 måned siden? Der er jo intet nyt kommet frem.

Kl. 13.50

Regeringen har hele tiden vidst, at det var et eklatant brud på a-kasse-forsikringsprincippet, at det var et eklatant brud på valglofterne, og at man simpelt hen fjernede satserne for en gruppe personer. Derfor er der kun at konstatere, at når regeringen ikke vil tage konsekvensen af sin egen politik og stå ved sine holdninger, så er der ganske enkelt tale om værdislaphed.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Man kan jo diskutere, hvad der er slapt, og erkende, at det, man havde lagt frem, ikke var godt nok, og trække det tilbage igen. Det mener jeg ikke er værdislaphed, jeg mener faktisk, at det er værdifasthed, at man selv erkender, at det ikke er godt nok. Det må jeg indrømme. Det er vel i virkeligheden en sjældenhed, at regeringen har gjort det, og at politikere gør det, men det har vi altså gjort. At det har taget den tid med den debat og bredden og tyngden i den, har også gjort et indtryk, og det er også ærligt at erkende det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 16

Thomas Adelskov (S):

Nu må man jo konstatere på baggrund af finansministerens sidste bemærkning, at finansministeren i hvert fald har fået meget god hjælp til at nå frem til den erkendelse om, at det er et rigtig dårligt forslag.

Der er ikke nogen tvivl om, at der er tale om et eklatant løftebrud, alene da man i finanslovsforslaget fremsætter besparelsesforslag om 800 mio. kr. Der er ikke nogen tvivl om, at det er et eklatant løftebrud, at man ender med at indgå forligsaftale om finansloven med Dansk Folke-